

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 790/05
07.06.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Слободана Рашића, Невенке Важић, др Глигорија Спасојевића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Александром Симић, записничарем, у кривичном предмету против оптуженог АА, због кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ-а, одлучујући о жалби браниоца оптуженог АА, изјављеној против пресуде Окружног суда у Јагодини К.бр.148/04 од 22.02.2005. године, у седници већа одржаној дана 07.06.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца оптуженог АА и пресуда Окружног суда у Јагодини К.бр.148/04 од 22.02.2005. године, ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом оптужени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ-а, па га је суд применом наведеног законског прописа и одредби чланова 5, 33, 38, 41, 42. и 43. ОКЗ-а осудио на казну затвора у трајању од једне године, у коју казну ће се оптуженом сходно одредби члана 50. ОКЗ-а урачунати време проведено у притвору од 08.09.2004. до 06.10.2004. године.

Према оптуженом је на основу члана 69. став 1. и члана 245. став 5. ОКЗ-а изречена мера безбедности одузимања предмета сходно потврди о одузетим предметима ОУП-а Свилајнац Ку.бр.05-113/04 од 08.09.2004. године.

Оптужени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 3.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 25.800,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац оптуженог адвокат АБ због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или да исту преиначи тако што ће оптуженог ослободити оптужбе или му изрећи условну осуду.

Републички јавни тужилац је дописом Ктж.бр.939/05 од 16.05.2005. године предложио да Врховни суд одбије као неосновану жалбу браниоца оптуженог и првостепену пресуду потврди.

Врховни суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је по службеној дужности испитао у смислу члана 380. ЗКП-а и жалбом, па је по оцени жалбених

навода и предлога, нашао:

Жалба је неоснована.

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, а на које повреде Врховни суд као другостепени поводом жалбе у смислу члана 380. ЗКП-а пази по службеној дужности.

Следствено томе, неосновано се жалбом побија првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка, наводима да постоји противуречност изреке побијане пресуде и образложења јер према жалбеним наводима у изреци пресуде стоји да је оптужени набавио ради даље продаје 0,96 грама хероина, док се у образложењу пресуде наводи да је увидом у потврду о одузетим предметима утврђено да је од оптуженог одузето 1,9 грама хероина. Ово стога што је првостепени суд решењем К.бр.148/04 од 04.04.2005. године исправио пресуду тако што је наведено да у изреци пресуде уместо 0,96 грама хероина треба да стоји 1,96 грама хероина, јер је приликом израде отправка пресуде дошло до очигледне погрешке у писању односно куцању, па су супротни жалбени наводи браниоца оптуженог оцењују као неосновани.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, бранилац оптуженог у жалби понавља наводе са претреса и то пре свега да је оптужени дрогу набавио за своје потребе и истом се по оцени Врховног суда у суштини оспорава оцена доказа изведених од стране првостепеног суда.

Изнете жалбене наводе браниоца оптуженог Врховни суд оцењује као неосноване и истима се не доводи у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања.

Ово стога, што је првостепени суд на основу изведених и правилно оцењених свих доказа, ближе означених у образложењу побијане пресуде и изнете одбране оптуженог, на несумњив начин утврдио чињенично стање из изреке побијане пресуде. По налажењу Врховног суда првостепени суд је дао јасне и уверљиве разлоге за свој закључак да је оптужени предметне дроге и то: хероин и хашиш *cannabis sativa* неовлашћено набавио ради даље продаје трећим лицима а не за своје потребе, како се то неосновано наводи у жалби. Наиме, да је оптужени неовлашћено набавио наведене опојне дроге ради даље продаје трећим лицима, првостепени суд правилно утврђује на основу налаза и мишљења вештака др ББ, из ког налаза произилази да оптужени није зависник од употребе опојних дрога, већ да спада у групу наркомана тзв. пробатора, викенд наркомана или тзв. наркофила за које је типично да опојне дроге користе када их имају и не западају у апстиненционе кризе, због чега за такву врсту наркомана није уобичајено да са собом носи већу количину дроге, нити је оптужени за време боравка у притвору имао кризу карактеристичну за зависнике од употребе опојних дрога, затим обзиром да је хероин био спакован у седам пакетића тзв. квотера, на начин који је уобичајен за даљу продају, као и имајући у виду разноврсност опојних дрога, јер је оптужени истовремено држао хероин, марихуану и хашиш. Самим тим, супротни жалбени наводи браниоца оптуженог оцењују се као неосновани.

Према томе, Врховни суд налази да је првостепени суд правилно и у потпуности утврдио све одлучне чињенице, како оне који чине објективна обележја кривичног дела у питању, тако и чињенице и околности које се тичу субјективног односа оптуженог према учињеном делу.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у кривичноправним радњама оптуженог АА стекла сва законска обележја кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ-а, за које га је огласио кривим, па се следствено томе неосновано жалбом браниоца оптуженог побија првостепена пресуда и због повреде кривичног закона.

Испитујући одлуку о казни, а поводом жалбе браниоца оптуженог, Врховни суд налази да је жалба и у овом делу неоснована.

Наиме, првостепени суд је правилно утврдио све околности из члана 41. ОКЗ-а, правилно налазећи да олакшавајуће околности на страни оптуженог, а које су ближе наведене у изреци побијане пресуде, имају карактер особито олакшавајућих околности, те је применом института ублажавања казни – члан 42. и 43. ОКЗ-а оптуженог осудио на казну затвора у трајању од једне године, у коју казну ће се оптуженом урачунати време које је провео у притвору од 08.10.2004. године до 06.10.2004. године.

По налажењу Врховног суда овако одмерена казна сразмерна је степену друштвене опасности извршеног кривичног дела и степену кривичне одговорности оптуженог као учиниоца и са истом ће се у потпуности остварити сврха кажњавања прописана чланом 33. ОКЗ-а.

Како је казна затвора у трајању од једне године на коју је оптужени осуђен због извршења предметног кривичног дела, изречена применом института ублажавања казни из члана 42. и 43. ОКЗ-а, како је то напред наведено, и оптуженом казна ублажена до границе општег законског минимума до које се казна може ублажити за конкретно кривично дело, то нема законске могућности за даље ублажавање казне, па је самим тим неприхватљив предлог из жалбе браниоца за изрицањем оптуженом условне осуде.

Врховни суд налази да је правилно према оптуженом, а сагласно одредби члана 69. став 1. и 245. став 5. ОКЗ-а изречена мера безбедности одузимања предмета сходно потврди о привремено одузетим предметима ОУП-а Свилајнац од 08.09.2004. године.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 388. ЗКП-а, Врховни суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Александра Симић, с.р. Драгиша Ћорђевић, с.р.

За тачност отправка

љи